

PEC 3: L'APLICACIÓ DE POLÍTIQUES ECONÒMIQUES.

Per tal d'assolir els coneixements necessaris per realitzar la tercera Pràctica d'Estudi Continuat (PEC), hem seguit el següent procediment:

Tots els membres del grup hem llegit i entès els apunts del Tema 5 al Tema 7.
Hem vist els vídeos complementaris relacionats amb els temes proposats (inclòs el 8).
Hem comprès els continguts tractats als articles recomanats per treballar la pràctica.
Hem respost les preguntes, posant en comú les respostes tot elaborant aquest informe final i assegurant-nos que tothom estava d'acord amb la resposta plantejada.

- 1. Com qualificaries la situació econòmica que viu Pankilkàndia en aquest moments?**

Està en una mala situació, concretament es tracta d'una crisi de demanda. Per tant, l'estat haurà d'aplicar polítiques de fiscals expansives com per exemple augmentar la despesa pública, disminuir els impostos o emetre deute públic.

- 2. Imagina que Peter Pank, líder del Partit Socialista Pankilandès i President de la República, ha decidit, pel seu aniversari, dotar d'una Renda Bàsica Universal als seus habitants de 1000 Panks/mensuals (equivalents a uns 1000€) per tal d'augmentar la capacitat adquisitiva dels seus ciutadans, augmentar el seu consum i, en conseqüència, augmentar el PIB. Creus que és una bona idea? Què pot passar amb el valor del Pank? Això no provocaria una inflació? O hi ha alguna manera d'evitar-ho?**

Seria molt bona idea ja que aleshores els ciutadans tindrien més diners per poder consumir o inclús s'atrevirien a emprendre o invertir els seus diners per generar més riquesa.

Els Panks no s'estan imprimint de nous, per tant no hi ha cap motiu per pensar que la moneda canviaria el seu valor enfront de les altres sempre i quan existeixi un impost que reguli la renda de les persones físiques per equilibrar aquests 1000 panks per a cada individu.

- 3. Què li diries al Capità Tupé, líder del partit de la oposició, el PPLD (partit Lliberal Popular Democràtic) quan defensa que hagués estat millor que, en lloc de pujar els sous, els hagués baixat un 30%, per tal d'augmentar la competitivitat del país, augmentar les exportacions de productes esportius i rellotges d'alta precisió, en definitiva, el PIB? Raona la resposta.**

Això podria provocar una recessió ja que els preus no han abaixat (rigidesa dels preus a la baixa) però sí el sou dels ciutadans i això faria que no poguessin consumir tant com abans. Es podria provocar també una depreciació del Pank degut a que les empreses no podrien invertir tant en exportacions i per tant, ningú voldria els Panks fora del país. En general, portaria al país a un estat creixent de pobresa general de les persones.

- 4. Imagina que, degut a la crisi econòmica, el pes de Deute Públic ha augmentat fins un 110% del PIB. Què li diries al Capità Tupé quan adverteix que Pankilàndia està entrant en una situació molt greu que pot hipotecar el seu creixement?**

Cap nivell d'augment del PIB provoca directament una situació deficitària del creixement d'un país. Si bé és cert que es podria entrar en una situació d'inflació, un 110% no és gens problemàtic i no provocaria mai un problema de creixement, ja que és totalment pagable.

- 5. Suposa que Peter Pank t'anomena ministre d'economia. Quins tipus de política econòmiques recomanaries, per sortir d'aquesta crisi: monetàries?,**

fiscals?, expansives?, restrictives?, d'oferta?, etc. Descriu també quines mesures concretes aplicaries?

Li proposaria polítiques fiscals expansives per augmentar la demanda agregada com per exemple l'augment de la despesa pública i la reducció d'impostos per part del Sector Públic.

Com a mesures concretes s'hauria de facilitar l'augment dels llocs de treball i la inversió pública. Reduir l'impost de societats afavoriria alhora un creixement de les empreses, i per tant, de la demanda.

- 6. Imagina que no hi ha hagut pandèmia i que Pankilàndia ha tingut un creixement del 2% del seu PIB, en termes constants, si en lloc de la Renda Bàsica Universal, només s'augmentés el 20% el salari mínim dels treballadors hi hauria alguna manera d'evitar entrar en un procés inflacionari?**

Un augment del nivell dels salaris es podria permetre sempre i quan es mantingui el nivell de creixement acord. Per tal de regular-ho en cas contrari, caldria augmentar els impostos per a controlar aquesta possible inflació.

- 7. Segons la llei d'Okun que hauria de passar per tal de que la taxa d'atur de Pankilàndia es reduís un 1%?**

Segons la llei d'Okun, per tal de reduir la taxa d'atur un 1%, s'hauria de permetre una pujada del voltant d'un 2-3% del PIB.

- 8. Quina situació hauria d'estar vivint, Pankilàndia, per tal de qualificar-la d'estagflació? En aquest cas quin tipus de mesures de política econòmica recomanaries i en què consistirien?**

Una estagflació es genera quan en una economia conviuen crisis d'oferta i un fort nivell d'atur.

Per tant, caldrà aplicar mesures d'oferta, és a dir, reduir costos i/o augmentar l'oferta. Per tal d'afavorir aquest canvi, es podrien aplicar mesures tals com: la liberalització de sectors (competència), privatització i nacionalització d'empreses, creació d'empreses (BarcelonaActiva), flexibilitzar el mercat laboral i reduir costos financers com els tipus d'interès, entre moltes altres mesures.

- 9. Si Pankilàndia tingués un sistema de pensions de "capitalització" com funcionaria aquest?**

S'hauria d'implantar una sèrie d'impostos a cotitzar que pagarien els treballadors en un percentatge del seu sou. Aquests diners anirien a un fons comú de tot el país i s'harien de repartir per tots els pensionistes. Això funcionaria sempre i quan les pensions siguin proporcionals al que es recapta pels impostos.

- 10. Si Pankilàndia tingués una recessió i apliquessis polítiques fiscals es podria produir l'efecte "crowding-out"? Raona la resposta**

En una situació recessiva, es podria produir l'efecte de crowding-out en cas d'aplicar mesures expansives tals com l'emissió de deute públic.

11. En cas de recessió a Pankilàndia, creus que seria més efectiu aplicar polítiques monetàries? Per què?

En cas de recessió, no seria viable aplicar una política monetària. Perquè el fet seria que tot i que es decidís aplicar una baixada del tipus d'interès, no ens asseguràrem que l'economia es veiés estimulada. Per tant si ens trobem en una època recessiva per més que el país decideixi reduir el coeficient de caixa o compri deute públic i augmenti la capacitat de préstec dels bancs, no és clar, o no és segur, que aquests vegin augmentats els seus préstecs, ja que és una mala època per tots els ciutadans. Per tant, seria més efectiu aplicar una política fiscal, on aquesta augmentés la despesa pública o abaixés la recollida d'impostos.

12. Què hauria de passar perquè es donés la trampa de la liquiditat?

Hauria de passar que l'economia es trobés en una profunda recessió i els tipus d'interès fossin molt baixos. Però tot i que s'intentés abaixar encara més el tipus d'interès, l'economia no patiria un estímul notable.

13. Si el govern de Pankilàndia es decidís a vendre Deute Públic estaria fent una política econòmica expansiva o restrictiva? Raona la resposta

El govern si es decideix a vendre deute públic, és perquè gasta molt més del que ingressa, és a dir té una situació de dèficit públic. Per tant, hauríem d'aplicar una política monetària restrictiva, ja que voldria reduir la quantitat de diners que circulen en el bancs i així, no podrien donar préstecs amb valor del deute públic.

14. En el cas de recessió i de tenir dèficit públic, creus que seria una bona idea que el govern de Pankilàndia intentés equilibrar el pressupost? Tal i com proposa el capità Tupé. Per què? Raona la resposta

Seria una mala idea intentar equilibrar el pressupost. Ja que si intentem equilibrar el pressupost, empitjoraria la situació de recessió. Ja que si bé intentem abaixar la despesa pública o bé augmentar la recaptació d'impostos, seria un desastre per l'economia.

Volem que gràcies al dèficit, es gasti en l'economia i que millorem l'economia gràcies a l'efecte multiplicador. A llarg termini, reduiríem el dèficit gràcies a l'efecte multiplicador.

15. Seria creïble que, al cap de cert temps, Pankilàndia, experimentant un creixement de un 4%, anunciés que els beneficis de les seves empreses a estat d'un 6%? Raona la resposta

Sí, podria succeir que el país estigués creixent ja que s'ha invertit de forma notable i l'estalvi fos menor, i podria succeir que les empreses creixessin de forma notable.

16. Segons la teoria neoquantitativa dels diners (equació de Fisher) a què hauria de limitar-se el Banc Central de Pankilàndia si el seu objectiu és que el nivell de preus es mantingui estable?

Ajustar la quantitat de diners (M , massa monetària) al creixement real del PIB (creixement de $P \times Q$, nivell de preus per producció de béns i serveis).

17. Quan parlem de la “asimetria” de la política monetària a què ens estem referint?

Al fet que es creu molt més eficient l'aplicació d'una política monetària restrictiva que una expansiva. La reducció del coeficient de caixa o la compra de deute públic en una política expansiva no comporta directament un augment dels préstecs per part dels bancs, ni la reducció dels tipus d'interès un augment evident de la inversió. En una política monetària restrictiva, en canvi, l'augment del coeficient de caixa sí redueix la quantitat de diners i l'augment dels tipus d'interès sí frena la inversió i el consum.

18. De què creus que dependrà, fonamentalment, el consum dels ciutadans de Pankilàndia? I les inversions de les empreses de Pankilàndia? Raona la resposta

El consum dels ciutadans dependrà de la renda actual, la riquesa total i les expectatives (pot augmentar el consum davant d'un canvi de govern sense variar la renda actual, per exemple). Les inversions de les empreses dependran dels tipus d'interès i, sobretot, de les expectatives futures i la confiança.

19. Si hi hagués un concurs de preguntes quina pregunta proposaries per tal de guanyar-lo? Respon-la

Per què l'efecte multiplicador de la inversió no és en realitat tan expansiu com diu la teoria?

Perquè la fórmula no contempla els impostos, que disminueixen la renda disponible a cada etapa, ni l'adquisició de productes importats, que dilueixen l'efecte en altres economies.